

der var hentet den 24. Oktober. Det er af den ærede Ordfører omtalt, at der foreligger Erklæring fra Farvehandleren om, at Forvalteren personlig havde bestilt og betalt denne Fernis, saa det er Farvehandlerens Fejl, at den er indført i Kontrabogen ved en senere Lejlighed, og den samme Erklæring foreligger fra Pakhusforvalteren, at han var gaaet derhen og havde bestilt og samtidig betalt den. Blandt det, der taler for, at Farvehandlerens Opgivelse er rigtig, saa det er hans Fejl, at han senere har indført Fernisen i Kontrabogen, er ogsaa det, at det ikke er blevet oplyst, at der nogen Sinde er blevet hentet Varer til Handelen hos nogen handlende, uden at Budet ogsaa samtidig har haft Handelens Kontrabog med. Og det havde han ikke her, hverken da Dunken blev afleveret, eller da Varerne blev afhentede, men Forvalteren gik selv derhen. Hvad derimod angik Udtagelsen af Kaffeprøver til Brænding, som Pakhusforvalteren lod foretage, og hvorom han har udtalt, at han fandt det nødvendigt og heldigt for at se, om den leverede Kaffe ikke blot i raa Tilstand svarede til Prøven, men ogsaa hvorledes den faldt ud efter Brændingen, saa er det ganske givet, og derom var der ikke Tvivl hos de to Embedsmænd, som afholdt Forhørene, at denne Udtagelse af Prøver var langt større og rigeligere ikke blot end nødvendigt, men tilstedeligt. Det er paa-visst, at der i et enkelt Aar var udtaget i alt i 3 forskellige Gange 3 Daaser med en halv Snes Pund i hver. Der blev derfor skrevet fra Direktoratet til vedkommende Pakhusforvalter, dels at man anerkendte, at hvad angik Spørgsmaalet om Fernisen og navnlig ogsaa Spørgsmaalet om den Pose Kaffe, der skulde være sendt til Grønland, er intet fremkommet til Bestyrkelse heraf, men derimod var der fremkommet hans Forhold med Kaffeprøverne. Herom hedder det i Direktoratets Skrivelse til ham, at dette Kvantum overstiger i højeste Grad Grænserne for det nødvendige og hensigtssvarende, og der udtales saa videre: „Da tilmed disse Prøver ere udtagne af det leverede Parti, *forinden* dette er opvejet, og Leverandøren saaledes kun har faaet Betaling for et saa meget mindre Parti, maa man udtale Direktoratets alvorlige Beklagelse og Misbilligelse af disse deres Dispositioner, hvorhos man skal tilføje, at der i Fremtiden kun maa udtages Kaffe-Prøver eller andre Prøver til Forbrug her efter Direktoratets specielt indhentede Samtykke for hver enkelt Tilfælde, og at Prøverne da altid først

udtages efter at Leverancerne ere opvejede, saaledes at Direktoratet og ikke Leverandøren kommer til at bære Udgiften derved, idet der da vil blive udstedt den fornødne Udgiftsordre til Bilag ved deres Regnskab“. Der er saaledes ikke lagt Finger imellem med Hensyn til Udtagelsen af disse Kaffeprøver, og det er blevet absolut forbudt for Fremtiden. Med Hensyn til Formandens Forhold til den omtalte Skinke, kan jeg henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser, og det samme gælder i særlig Grad hans Forhold over for det haandgribelige Spørgsmaal om Delingen af tiloversblevent Flæsk. Det er saaledes, at der hvert Aar, en Gang om Aaret, foretages Saltning og Nedpakning af Flæsk, der leveres efter forud affholdt Licitation. Det samme skete den 22. Februar i Fjor, og Aarets Leverance af Flæsk udgjorde 5,408 Pd. Da Nedpakningen og Nedsaltningen var tilendebragt, var der 36 Pd. tilovers. Det viste sig ved Forhørene, at dette aarlig gentog sig. Man er under Forhørene gaaet tilbage og har fundet Folk, der lige til for en Snes Aar siden have været Arbejdere derude, og de have da erkendt, at en Gang om Aaret, naar der blev nedsaltet og pakket Flæsk, blev der lidt tilbage, som de delte, saa de hver have faaet en 2—3 Pd. Fra Leverandøren er det oplyst, at han paa Leverancen i Aar har leveret en Overvægt af 15 Pd., saa Spørgsmaalet er, om de øvrige 21 Pd. skulde være noget, man med Forsæt har knebet paa Vægten, for selv at tilvende sig det. Dette er der ikke Grund til at tro; Tønderne have vistnok faaet deres fulde Vægt, men ved Saltningen fremkommer der jo sikkert nok en noget forøget Vægt. Og det er ikke helt uforstaaeligt, at disse Arbejdsmænd kan have den Mening, at de, ved hver at faa en Stump af Overvægten, ikke have begaaet noget særlig ulovligt, eller dog i hvert Fald ikke noget, som fører dem lige ind under Straffelovens Tyveribestemmelser. De ere gaaede ud fra, at Leverandøren har leveret sit Flæsk og faaet sin Betaling derfor; i Statens Tønder er der kommet, hvad der skulde, og det, der er blevet tilbage, have de paa en Maade betragtet som herreløst Gods. Den nuværende Formand har, da han var Arbejder, set, at den tidligere Formand bar sig ad paa samme Maade; de Stumper Flæsk, der vare tilbage, bleve delte; og de forskellige Arbejdere, der hvert Aar have deltaget deri, have set det samme og hørt, at saaledes er det altid gaaet til.